

Warszawa, dn. 24.05.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 21/23

ORZECZENIE

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak**

Członkowie: **SGSŁ Jerzy SolarSKI /ref./**
SGSŁ Waldemar Żurek

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionych Kol. [...] [...] i Kol. [...] [...] członka Koła Łowieckiego [...] na skutek odwołania obwinionych od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 18.01.2023 r. sygn. akt OSŁ [...] /2021 mocą którego:**

- [...] [...] - uznano za winnego tego, że:

w dniach 18.05.2020-20.05.2020, pełniąc funkcję sekretarza Koła Łowieckiego [...], wspólnie i w porozumieniu z Kol. [...] [...] i [...] [...] poświadczył nieprawdę w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, prowadzonej dla Koła Łowieckiego [...] przez portal [...], podając, iż w dniu 18.05.2020 pozyskał dzika w rewirze [...], należącym do obwodu łowieckiego Koła Łowieckiego [...] a następnie tego dzika zgłosił jako dokonany odstrzał sanitarny, pobierając niezgodnie z prawem nienależny mu ekwiwalent pieniężny z tego tytułu,

tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat.

Zobowiązano obwinionego [...] [...] do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 337,00 zł

- [...] [...] - uznano za winnego tego, że:

1. w dniu 17 maja 2020 r., pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], towarzysząc w polowaniu Kol. [...] [...], zezwolił mu, mimo wykonania już przez niego limitu odstrzału dzików określonego w zezwoleniu na odstrzał indywidualny, na pozyskanie dzika w większej liczbie, niż przewidywało upoważnienie wydane przez dzierżawcę obwodu

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

2. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], udzielił Kol. [...] [...] pomocy do zatarcia śladów przewinienia łowieckiego polegającego na pozyskaniu dzika w większej liczbie, niż przewidywało upoważnienie wydane przez dzierżawcę obwodu, poprzez nakłonienie Kol. [...] [...] do dokonania w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, prowadzonej dla Koła Łowieckiego [...] przez portal [...], poświadczającego nieprawdę wpisu potwierdzającego pozyskania dzika przez [...] [...],

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

3. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], podzegał Kol. [...] [...] do dokonania potwierdzającego nieprawdę wpisu w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, prowadzonej dla Koła Łowieckiego [...] przez portal [...], co do pozyskania przez Kol. [...] [...] dzika na polowaniu indywidualnym w dniu 18 maja 2020 r.,

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 ust. pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

4. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], zezwolił na wykonywanie polowania indywidualnego przez Kol. [...] [...] w [...], w którym nie był on wpisany,

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 ust. pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

5. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], poświadczył nieprawdę w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, prowadzonej dla Koła Łowieckiego [...] przez portal [...], podając, iż w dniu 18.05.2020 [...] [...] pozyskał dzika w rewirze [...], należącym do obwodu łowieckiego Koła Łowieckiego [...] .

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 ust. pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

6. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego Koła Łowieckiego [...], wpisywał się do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym, prowadzonej dla Koła Łowieckiego [...] przez portal [...], mimo braku upoważnienia do wykonywania polowania

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 ust. pkt 3 i 6 Statutu PZŁ

i za to wymierzono mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 6 miesięcy, oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach Polskiego Związku Łowieckiego i koła łowieckiego na okres 5 lat

Zobowiązano obwinionego [...] [...] do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 337,00 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie
2. obciążyć obwinionych kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Piotr Nowak
-/ Jerzy Solarski
-/ Waldemar Żurek

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 18 stycznia 2023 r. sygn. OSŁ [...] /21, Okręgowy Sąd Łowiecki [...] (dalej: „OSŁ”/ „Sąd I instancji”), uznał:

1. obwinionego [...] [...], członka K.Ł. [...], pełniącego funkcję sekretarza w tym Kole, winnym tego, że w dniach 17-18 maja 2020 r. wspólnie i w porozumieniu z kolegami [...] [...] **oraz** [...] [...] poświadczył nieprawdę w książce wyjść w łowisko prowadzonej przez portal [...] podając, że w dniu 18 maja 2020 r. pozyskał dziką w rewirze [...] K.Ł. [...], a tego dziką zgłosił jako dokonany odstrzał sanitarny, pobierając niezgodnie z prawem nienależny mu ekwiwalent pieniężny z tego tytułu, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z art. 35b Prawa łowieckiego, w związku z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego wymierzył Obwinionemu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową zakazu pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat; zobowiązał również Obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 337 zł.

2. obwinionego [...] [...], winnym tego, że:

a. w dniu 17 maja 2020 r., pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], towarzysząc w polowaniu kol. [...] [...], zezwolił mu, mimo wykonania już przez niego limitu odstrzału dzików określonego w zezwoleniu na odstrzał indywidualny, na pozyskanie w dziką większej liczbie, niż przewidywało upoważnienie wydane przez dzierżawcę obwodu, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową zakazu pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat;

b. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], udzielił [...] [...] pomocy do zatarcia śladów przewinienia łowieckiego polegającego na pozyskaniu w dziką większej liczbie, niż przewidywało upoważnienie wydane przez dzierżawcę obwodu, poprzez nakłonienie [...] [...] do dokonania w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym prowadzonej dla K.Ł. [...] przez portal [...], poświadczającego nieprawdę wpisu potwierdzającego pozyskanie dziką przez [...] [...], tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i § 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ

na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową a to zakaz pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat;

c. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], podzegał kol. [...] [...] do dokonania potwierdzającego nieprawdę wpisu w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym prowadzonej dla K.Ł. [...] przez portal [...] , co do pozyskania przez kol. [...] [...] dzika na polowaniu indywidualnym w dniu 18 maja 2020 roku, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową, a to zakaz pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat;

d. w tym samym miejscu i czasie, pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], zezwolił na wykonywanie polowania przez kolegę [...] [...] w [...] , w którym nie był on wpisany, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową, a to zakaz pełnienia funkcji w organach PZŁ koła łowieckiego na okres 5 lat;

e. w tym samym miejscu w czasie, pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], poświadczył nieprawdę w książce ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym prowadzonej dla K.Ł.[...] przez portal [...] , podając, że w dniu 18 maja 2020 r. [...] [...] pozyskał dzika w rewirze [...] należącym do obwodu łowieckiego K.Ł. [...] , tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową, a to zakaz pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat;

f. w tym samym miejscu i czasie pełniąc funkcję łowczego K.Ł. [...], wpisał się do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu prowadzonej dla K.Ł. [...] przez portal [...] , mimo braku upoważnienia do wykonywania polowania, tj. o przewinienie łowieckie z art. 42 ust. 1 Prawa łowieckiego w zw. z § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to podstawie art. 35b ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 35c ust. 3 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy oraz karę dodatkową, a to zakaz pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat.

W miejsce zbiegających się kar zasadniczych wymierzył obwinionemu [...] [...] karę łączną zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres lat 2 oraz w miejsce zbiegających się kar dodatkowych, karę łączną zakazu pełnienia funkcji w organach PZŁ i koła łowieckiego na okres 5 lat. Zobowiązał również Obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 337 zł.

3. obwinionego [...] [...] uznał za winnego tego, że:

- mimo wykonania już przez niego limitu odstrzału dzików określonego w zezwoleniu na odstrzał indywidualny, dokonał pozyskania w dzika większej liczbie, niż przewidywało upoważnienie wydane przez dzierżawcę obwodu, tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 42a pkt 6 i § 8 pkt 3 i 6 Statutu PZŁ i za to, na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 2 Prawa łowieckiego, wymierzył karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres 6 miesięcy;

- w tym samym miejscu i czasie, przy patroszeniu strzelonych 2 dzików, nie zachował zasad bioasekuracji, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z art. 42 ust. 1 pkt 1b Prawa łowieckiego i za to, na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 21 i 2 i art. 35c ust. 1 i 2 pkt 1 Prawa łowieckiego wymierzył karę zasadniczą nagany. Zobowiązał również Obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 337 zł.

W uzasadnieniu OSŁ przedstawił stan faktyczny, który ustalił na podstawie zeznań przesłuchanych świadków oraz na podstawie „oświadczenia” [...] [...] , nagranych za jego wiedzą, które Obwiniony złożył w obecności świadków na miejscu zdarzenia w dniu 19 maja 2020 r. Dowód ten przeprowadzony na rozprawie w dniu 18 stycznia 2023 r., wraz z dowodami z zeznań świadków oraz dowodami z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu, szczegółowo wskazanych w protokole rozprawy, pozwolił na przypisanie obwinionym winy za opisane w orzeczeniu przewinienia łowieckie.

Przy wymiarze kary OSŁ miał na uwadze, że wszyscy obwinieni byli dotychczas niekarani. W odniesieniu do [...] [...] uwzględnił okoliczność, że jako członek Zarządu Koła dopuścił się przewinienia łowieckiego, wobec tego kara zawieszenia w prawach członka na okres 6 miesięcy spełni swoje swój cel i spowoduje, że Obwiniony nie wejdzie na kurs kolizyjny z przepisami prawa łowieckiego.

Co do [...] [...] OSŁ uznał, że popełnione sześć przewinień łowieckich winno skutkować wymierzeniem wyższej kary zasadniczej. Kara łączna dwóch lat zawieszenia w prawach członka PZŁ powinna skłonić tego Obwinionego do refleksji i wyciągnięcia wniosków co do przestrzegania prawa łowieckiego.

Natomiast w odniesieniu do [...] [...] , kara zasadnicza jest adekwatna do przewinień, jakich dopuścił się ten Obwiniony i spełni cele prewencyjne kary. Także kara nagany jest wystarczająca, uwzględniając rodzaj przewinienia i jego szkodliwość.

W odniesieniu do kar dodatkowych wymierzanych [...] [...] i [...] [...] , OSŁ wskazał na § 110 ust. 4 Statutu PZŁ, który w powiązaniu z art. 35r Prawa łowieckiego upoważnia do przyjęcia, że skoro zatarcie ukarania następuje po upływie 5 lat, to w okresie tym obwinieni nie mogą pełnić funkcji w organach Zrzeszenia i koła. Stąd kara dodatkowa orzeczona została wymiarze 5 lat.

Odwołania od orzeczenia wnieśli:

1. reprezentowany przez obrońcę-adwokata obwiniony [...] [...] ,
2. obwiniony [...] [...] .

Obrońca [...] [...] zarzucił obrazę przepisów postępowania, w szczególności prawa do obrony zagwarantowanego przepisami art. 42 ust. 2 Konstytucji RP i art. 6 k.p.k. poprzez dopuszczenie dowodu z wypowiedzi obwinionego [...] [...] utrwalonej bezprawnie na nośniku magnetycznym wbrew bezwzględnemu zakazowi dowodowemu;

- art. 174 k.p.k. stanowiącego, że dowodu z wyjaśnień oskarżonego nie wolno zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych;

- art. 389 § 1 k.p.k. ustanawiającego, *a contrario* zakaz odczytywania na rozprawie zeznań złożonych uprzednio przez oskarżonego w charakterze świadka;

a w rezultacie tych uchybień - błędne ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę orzeczenia polegające w szczególności na uznaniu, że to obwiniony [...] [...] strzelił dwa dziki a jako, że miał zgodę na odstrzał jednego, to drugiego wziął na siebie obwiniony [...] [...] , jakkolwiek nie było po temu żadnych prawem dopuszczalnych dowodów, zaś ze spójnych konsekwentnych i logicznych wyjaśnień wszystkich współobwinionych wynika, że polowali w jednym czasie, a nawet spotkali się w łowisku, gdzie później [...] [...] strzelił jednego dzika (choć z nieznacznym przekroczeniem granicy [...]) zaś [...] [...] drugiego i obaj zasadnie wpisali je, jako odstrzał sanitarny.

W oparciu o te zarzuty, na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 35s Prawa łowieckiego sformułowany został wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez uniewinnienie Obwinionego od przypisanego mu czynu.

W uzasadnieniu odwołania naprowadzono, że żaden z obwinionych nie przyznał się do zarzucanych im czynów, jak również nie było żadnego bezpośredniego obserwatora zdarzeń

objętych postępowaniem. Jedynym dowodem, na którym Sąd I instancji oparł swoje ustalenia było nagranie słów wypowiedzianych przez obwinionego [...] [...] w trakcie spotkania w łowisku w dniu 19 maja 2020 r. określanego mianem oświadczenia. Przesłuchani przez sąd świadkowie, to uczestnicy tego spotkania. Podniesiono, że nie można przed sądem odczytywać zeznań świadka, który następnie został postawiony w stan oskarżenia. Jest to bezwzględny zakaz dowodowy, a jego złamanie jest naruszeniem prawa do obrony. W postępowaniu doszło do takiej sytuacji, w której obwiniony nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i składa obszerne wyjaśnienia, a sąd nie daje im wiary, bo ma w aktach nagranie wypowiedzi obwinionego różniącej się od jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu dyscyplinarnym. Takie podejście stanowi jaskrawe pogwałcenie prawa do obrony zagwarantowanego przepisami Konstytucji. Wskazano również, że w zapisie rozmowy nie ma słowa o zgodzie obwinionego [...] [...] na jej nagrywanie, przy czym nagrane głosy na spotkaniu świadczą o przeprowadzeniu własnego śledztwa przez myśliwych. Obejście przepisów proceduralnych jest więc oczywiste. Norma prawa procesowego wyrażona w art. 174 k.p.k. zabrania zastępować wyjaśnień oskarżonego treścią pism i zapisków. Również nagrań rozmów, chociaż nie umieszczono tam takiego zapisu. Wykładnia systemowa tego przepisu nie pozostawia jednak wątpliwości. Natomiast art. 389 k.p.k. zabrania odczytywać na rozprawie zeznań świadka, który następnie stał się oskarżonym. W tej sprawie słowa wykrzywane przez wzburzonego człowieka trudno nawet nazwać oświadczeniem, ale sposób ich utrwalenia i wykorzystania przez kolegów nietrudno już nazwać, bo jest to postępowanie moralnie naganne. Bez względu jednak na ocenę zachowania kolegów obwinionego, wymienione wyżej przepisy prawa karnego procesowego wykluczają możliwość wykorzystania tego nagrania w postępowaniu dyscyplinarnym. Zakwestionowano również ustalenia Sądu I instancji, że obwiniony [...] [...] wyraził zgodę na nagrywanie rozmowy. Relacjonując wypowiedzi tego obwinionego wyrażono przekonanie, że wszystko wskazuje na to, że [...] [...] nie wyraził takiej zgody, bo przecież w zapisie rozmowy nie ma takich słów. Powyższe uchybienia o rażącym charakterze stanowią naruszenie gwarancji konstytucyjnych i na nich oparte jest odwołanie.

W odwołaniu [...] [...] zarzucił, że orzeczenie bazuje na dwóch błędnych założeniach. Po pierwsze, że [...] [...] strzelił dwa dziki. Obwiniony naprowadził, że jako łowczy wystawiał zezwolenia na odstrzał odręcznie i gdyby zaistniała taka potrzeba, to wystawiłby kolejne zezwolenie na miejscu polowania. Ponieważ nie było takiej potrzeby, to tym bardziej nie zachodziła konieczność dzwonienia po nocy do członka zarządu z prośbą o udzielenie pomocy. Po

drugie, uznanie za dowód nagrania, które nie jest jego „oświadczeniem”. Odnośnie do spotkania w dniu 19 maja 2020 r. Obwiniony wyjaśnił, że nie było to koleżeńskie spotkanie, ale oparta na kłamstwie intryga byłych członków Zarządu K.Ł. [...] – [...] [...], [...] [...] i [...] [...] . Osoby te zrezygnowały z pełnionych funkcji i chcąc powrócić do władzy, wymyśliły intrygę. Natomiast do spotkania w terenie doszło na skutek telefonu nowego członka koła - [...] [...] , w celu wyjaśnienia wątpliwości. Dopiero na miejscu okazało się, że w terenie czeka jeszcze pięciu członków Koła, którzy żądali wyjaśnień. Natomiast nagranie uznane przez OSŁ za kluczowy dowód, nie jest oświadczeniem Obwinionego, a podstępnie bez zgody wyjętym z kontekstu nieprawdziwy stwierdzeniem. Podsumowując, [...] [...] wniósł o uniewinnienie od wszystkich zarzutów.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 35s ust. 1 Prawa łowieckiego, szczegółowe zasady funkcjonowania sądów łowieckich oraz rzeczników dyscyplinarnych, a także szczegółowe zasady postępowania przed tymi organami określi regulamin sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych Polskiego Związku Łowieckiego uchwalany przez Naczelną Radę Łowiecką. Natomiast w myśl ustępu 2., w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Uwaga ta ma istotne znaczenie, bowiem w odwołaniu obwinionego [...] [...] sformułowano wyłącznie zarzuty naruszenia przepisów k.p.k. Pominięto natomiast, że pierwszeństwo w postępowaniu dyscyplinarnym członków PZŁ mają regulacje zawarte w Regulaminie oraz to, że stosowanie przepisów k.p.k. w tym postępowaniu może mieć jedynie subsydiarny charakter. Wobec tego ocena zaskarżonego orzeczenia przez Główny Sąd Łowiecki dokonywana jest przede wszystkim pod kątem obrazu przepisów regulaminu, przy czym zmiana lub uchylenie orzeczenia może nastąpić, jeżeli obraza przepisów mogła mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (§ 58 ust. 2 pkt 3).

Dokonując oceny zaskarżonego orzeczenia wg przepisów Regulaminu Główny Sąd Łowiecki stwierdza, że nie doszło do obrazu przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na jego treść.

Z akt postępowania dyscyplinarnego wynika, że w związku z pisemnym zawiadomieniem podpisanym przez ośmiu członków K.Ł. [...] ([...] [...], [...] [...], [...] [...], [...] [...], [...] [...], [...] [...], [...] [...] i [...] [...]), Rzecznik przyjął do protokołu zawiadomienie o przewinieniu łowieckim i jednocześnie przesłuchał w charakterze świadka [...] [...] (protokół – k. 3 – 4). W charakterze świadków przesłuchał również [...] [...] (protokół – k. 25) i [...] [...] (k. 26 – 27). Z kolei postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 r. uznał za dowód rzeczowy nagranie z rozmowy [...] [...] z [...] [...], [...] [...], [...] i [...] w dniu 20 maja 2020 r. (postanowienie k. 28). Dowód ten (pendrive) złożony został do akt w zakopertowanej i opatrzonej pieczęcią Rzecznika kopercie (k. 55). Z akt wynika również, że Rzecznik odrębnymi postanowieniami postawił obwinionym zarzuty oraz przesłuchał każdego obwinionego sporządzając z czynności tych protokoły. Protokoły z przesłuchań świadków, dowód rzeczowy oraz pozostały materiał dowodowy zgromadzony w trakcie dochodzenia dyscyplinarnego, stanowiły podstawę sporządzenia wniosków oskarżycielskich przeciwko obwinionym [...] [...], [...] [...] i [...] [...].

Zgodnie z § 18 ust. 1 Regulaminu, sąd łowiecki lub rzecznik dyscyplinarny dopuszcza wszystkie dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności dokumenty, przesłuchania świadków, oględziny i dowody rzeczowe opinie biegłych. W odniesieniu do przesłuchania obwinionego, świadków i biegłych, konfrontacji, oględzin, rozpraw i posiedzeń, Regulamin stawia wymóg sporządzenia protokołu (§ 26 ust. 1 i 2 Regulaminu). Natomiast dla pozostałych zdarzeń mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, lecz nie wymagających formy protokołu, przewiduje notatki urzędowe (§ 26 ust. 3 Regulaminu). Jednocześnie Regulamin przewiduje, że zeznanie świadka będącego członkiem Zrzeszenia, za zgodą rzecznika dyscyplinarnego, może być zastąpione jego oświadczeniem lub innym pochodzącym od niego dokumentem (§ 22 ust. 2 zdanie trzecie Regulaminu).

W dochodzeniu dyscyplinarnym Rzecznik nie przesłuchał i nie sporządził protokołów z zeznań świadków [...] [...], [...] [...] i [...] [...]. Poprzestał natomiast na pisemnych oświadczeniach wymienionych, zatytułowanych zeznania (k. 8 – [...] [...]), notatka z przesłuchania (k. 9 – [...] [...]) oraz dokument bez nazwy (k. 10 – [...] [...]). Tym samym Rzecznik w odniesieniu do tych świadków, nie sporządzając protokołów z przesłuchań, skorzystał z uprawnienia wynikającego z § 22 ust. 2 Regulaminu.

W postępowaniu przed Sądem I instancji wyjaśnienia złożyli obwinieni [...] [...] i [...] [...] (protokół z rozprawy z dnia 27 lipca 2021 r. k. 67 – 72). Podkreślenia wymaga, że Obwiniony [...] [...] w wyjaśnieniach stwierdził m.in., „mogło tak być, że w czasie rozmowy w dniu 19 maja rano, któryś z kolegów mówił o tym, że rozmowa będzie nagrywana, a ja skwitowałem to stwierdzeniem – a to sobie nagrywajcie”. Na kolejnej rozprawie przesłuchani zostali świadkowie [...] [...] , [...] [...] i [...] [...] (protokół z rozprawy 14 grudnia 2022 r. – k. 142 – 144).

Obwiniony [...] [...] , mimo każdorazowo prawidłowego zawiadomienia, nie stawiał się do OSŁ, za wyjątkiem rozprawy, która odbyła się w dniu 18 stycznia 2023 r. (k. 147 – protokół z rozprawy). Na rozprawie tej Sąd I instancji dokonał otwarcia zaklejonej koperty, zaopatrzonej pieczęciami ORD [...] , opisanej jako „dowód rzeczowy nagrania rozmowy” i odsłuchał nagranie. Z protokołu rozprawy wynika, że po nagraniu Obwiniony [...] [...] na pytanie Sądu wyjaśnił: „Generalnie tak mówiłem”. Jednocześnie potwierdził, że w odtworzonym fragmencie rozpoznaje swój głos.

Z protokołu rozprawy z dnia 18 stycznia 2023 r. wynika również, że zarówno Rzecznik, jak i obecni na rozprawie Obwinieni [...] [...] oraz [...] [...] nie zgłosili dalszych wniosków dowodowych. Skutkowało to zaliczeniem przez OSŁ w poczet dowodów dokumentów znajdujących się na szczegółowo wymienionych kartach akt dyscyplinarnych.

Z przedstawionego przebiegu dochodzenia dyscyplinarnego i postępowania przed Sądem I instancji jednoznacznie wynika, że Obwiniony [...] [...] w dniu 19 maja 2020 r. został uprzedzony o tym, że rozmowa będzie nagrywana, co skwitował stwierdzeniem – „a to sobie nagrywajcie”. Tym samym nagranie i złożone przez Obwinionego oświadczenie, w żadnym wypadku nie można uznać za „owoc zatrutego drzewa”. W konsekwencji nie było żadnych przeszkód, aby dowód ten został wykorzystany w postępowaniu dyscyplinarnym. Wobec tego zarzut sformułowany w odwołaniu [...] [...] dotyczący dopuszczenia dowodu z nagrania bezprawnie uzyskanego, wbrew bezwzględnemu zakazowi dowodowemu, jest niezasadny.

Utrwalona na nagraniu w dniu 19 maja 2020 r. rozmowa zasadnie określona została mianem „oświadczenia”. Główny Sąd Łowiecki wskazuje, że w rozmowie tej uczestniczyli członkowie K.Ł. [...] , natomiast w rozmowie nie brały osoby umocowane do przesłuchiwania świadków, w szczególności nie uczestniczył w niej rzecznik dyscyplinarny. Zatem nieuprawnione jest twierdzenie, jakoby „oświadczenie” było zeznaniami [...] [...] i wykorzystane zostało w sytuacji późniejszego postawienia tego Obwinionego w stan obwinienia (oskarżenia). Co do samego

„oświadczenia”, to dowód taki mieści się w dyspozycji § 18 ust. 1 Regulaminu, który to przepis przewiduje, że sąd łowiecki lub rzecznik dyscyplinarny dopuszcza wszystkie dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy; dowodem takim jest właśnie „oświadczenie” [...] [...] . Z tych też przyczyn, wobec własnej regulacji Regulaminu, stawianie zarzutu naruszenia przepisów k.p.k. jest niezasadne.

W rozpoznawanej sprawie ustalenie stanu faktycznego nastąpiło po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na rozprawach, zaś dowody osobowe, jak i dowody z dokumentu zostały w całości poddane ocenie przez Sąd I instancji.

Główny Sąd Łowiecki stwierdza, że podana argumentacja odnośnie do wiarygodności jednych dowodów i jej brak w innym przypadku, pozostaje w zgodzie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Argumentacja ta jest logiczna i została wyczerpująco przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Zatem korzysta z ochrony wynikającej z art. 7 K.p.k. w zw. z art. 35s Prawa Łowieckiego. Wobec tego ustalenia, że Obwiniony [...] [...] i [...] [...] dopuścili się przewinień łowieckich opisanych w zaskarżonym orzeczeniu, są prawidłowe.

Reasumując, z przyczyn wyżej wskazanych wszystkie zarzuty odwołania [...] [...] , jak i odwołanie [...] [...] , nie zasługują na uwzględnienie.

Z tych przyczyn Główny Sąd Łowiecki, na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu, utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek